

rektor. Sealt sammuti järjekorras Ülikooli juurde ja Raekoja ette ning lõpetati rongkäik Toome varemete juures tennisväljakul, mitte enam „Kassitoomel“. Ka jäi maitule põletamine programmist välja, selleasemel korraldati aga rongkäigu lõpetamise järele ühine omavaheline koosviibimine Üliõpilasmajas. Järgnevate aastate pidustuste puhul tuli aga Toomemäel ja -orus viibimisest täielikult loobuda, kuigi see oli olnud vareminigi XIX sajandi Tartu üliõpilaskonnale ainukeseks traditsiooniliseks mai vastuvõtu kohaks. Raskeis oludes korrapidamine ja kauni muru sõtkumine olid selle ilusa traditsiooni katkestamise põhjustajaks. Ka ei olnud Vabariigi algaastail organisatsioonidevahelised külaskäigud veel tavaks kujunenud, mistõttu rongkäigust osavõtjad viibisid Toomel koos palju kauemini kui praegu.

Seni peatusime Eesti üliõpilaskonna kevadpidustuste juures, kirjeldades kaasaega ja viimast kahte aastakümnet. Tartu Ülikool, mis asutati juba 1632. a. on aga elutsenud rohkem kui 300 aastat ja selle aja jooksul on pidanud nägema mitmesuguseid päevi. Aastatel 1632—1656 ja 1690—1710 oli see rootsi ülikooliks ehk „akadeemiaks“. Selle järele vene valitsuse esimesel poolel 1710—1802. a. ei teetsenud ta üldse, kuni 1802. a. avati uuesti juba saksa ülikoolina Vene riigis ja muudeti 1890-tes aastates vene ülikooliks.

Nii ajastu kui ka vastavas ülikoolis valitseva vaimu ja korraga kooskõlas toimusid ka üliõpilaskonna mai vastuvõtt ja kevadpidustused igakordselt erinevalt, või siis puudusid täiesti. See olenes peamiselt ka üliõpilaskonna organiseerimise võimalustest. Kõige vanemal, Tartu ülikooli rootsi ajastul olid üliõpilaskonnas organisatsioonid (nn. natsioonid) lubatud, kuigi ainult ülikooli teisel perioodil nn. Academia Gustavo-Carolina ajal (1690—1710. a.). Kuid selleaegse üliõpilaskonna ühistest pidustustest pole midagi teada, kui mitte sellisena vaadelda ehk nn. depositsiooni akti, millise tseremoonialle pidid alluma kõik ülikooli astuvad noored. Kuigi see võib olla teatavas mõttes võrreldav nüüdisaegse rebasdressuuriga, sündis see aga palju metsikumal kombel.

1802. a. asutatud balti-saksa ülikool oli oma teaduslikult laadilt kui ka üliõpilaste organiseerumise aluseilt tuntavalt lahkuminev eelmisest Tartu rootsi akadeemiast. Siin katsetati mitme organiseerumismoodusega, kus tekkisid vahete-vahel üksikud eriorganisatsioonid, vahel jälle liitus terve üliõpilaskond nn. „Allgemeine Burschenschaft'iks“, kuni ülekaalu võtsid maa-alalisel alusel loodud korporatsioonid.

Kuigi ka selles ülikoolis esimese poolsajandi jooksul ei olnud üliõpilaskonna ühiseid maipidustusi nagu rootsi ajalgi, selle eest aga oli kujunenud Tartu üliõpilaste tähtsamaks peoks ülikooli asutamispäev